

Ítróttur

fellum, men tað miseydnadist oftast, og í slíkum álopum og eftir hornasparksspælum høvdu sandoyingar møguleikar at fáa bæði tvey og trí mál. Jákvart var stinnur í málinum, og B71 var ikki nóg nærlagt í royndunum.

Bóltførandi leikararnir vóru ov lítið sjálvsóknir. Í staðin fyri at smekka til, so var í brasilianskum stíli roynt at kela fyri bóltinum og at fáa eina sneiðing og eina sending eyka, og so tveittu verjuleikararnir seg og blokeradu.

Við undantaki av hendringa KÍ snarlópi gekk tað soleiðis fyri partin av fyrra umfarinum. Tá fór gassið av ballónini, klaksvíkingar fingi um endan, og teir sleptu honum ongantíð aftur.

Teir vunnu partvís tí teir vóru hvassari í atsóknunum, partvís tí tað eydnadist teimum meistarliga at halda tøm um ta myndigina av spælinum, sum teir høvdu ætlað, og so høvdu teir tað hepn, sum vinnarar skulu hava í so tøttum dysti.

Serliga kom 1-0 málið fimm minuttir undan hvíldini væl við: Allan Mørkøre sendir diagonalbólt úr høgru, Eyðun Klakkstein (fram úr evni ein móti einum) fær tammarhald á, og Ib (hevði nógva av tíðini stórar trupulleikar av Eyðuni, og tað var ófatuligt, at teir í verjuni ikki býttu um) setur knæið fram, og Eyðun liggur flatur. Jákvart Mikkelsen, liðskiparin, fór úr málinum og sendi meistarligt brotspark dygst úti við stólpan.

Takk fyri seldast

KÍ hevur tapt báðar sínar landskappingardystir móti B71. Í báðum dystunum hevur KÍ havt bóltin nógva meiri, meðan sandoyingar við tolni hava ligið aftarlaga á vøllinum og dyrgt eftir snaraløpsmøguleikum. Tað vildu klaksvíkingar ikki hesa ferð.

Tá KÍ fekk málini varð tað gloymt, men sannleikin er, at seinni parturin av fyrra umfarinum var ikki serliga undirhaldandi, tá hugsað verður um framrættaðan leik. Men tað var meistarligt taktiskt, tá Sverri Jacobsen hevði prentað og prentað inn í sínar menn, at tað var alneyðugt, at Jákvart, Kurt, Sámali Eyðfinn, Jan Joensen og Allan Joensen hildu høvðið kalt og trillaðu og trillaðu á egnari hálfu fyri at lokka sandoyingar fram, meðan allir hinir - bæði gulir og bláir ruðu og runnu á hinari hálfu.

Sandoyingar vildu ikki fram at trýsta, og aftan á eiga teir at teir idra seg um tað. Høvdu teir lagt skipað trýst á bóltaldaran eitt sindur framan fyri miðstrikuna, so er ikki óhugsandi, at tað hevði eydnast bæði eina og tveir ferðir at fáa bóltin, og so hevði KÍ verið um ein háls, tí tað var eingin djúp uppbyggjast aftan fyri teir omanfyri nevndu.

Óvandir við stöðuna

B71 plagar ikki at vera aftan fyri. Tí kom tað illa við hjá teimum, at KÍ kom á odda stutt undan steðginum. Fyri áskoðararnar var tað frálíkt. Undirhaldið

gjordist so fantastiskt, tí B71 noyddist fram, og klaksvíkingar tóktust vera við uppá tað.

Tað knípti hjá sandoyingum at spæla seg til upplagdar møguleikar síðstu løtuna. Stóru verjuleikararnir fóru fram, men høgu innleggini vóru lítið neyv, og so hjálpti tað væl hjá KÍ, at høvðið á Kurt var aftur komið úr Norra!

Spenninurin helt sær alla tíðina. Ikki minst eftir at Harley Bertholdsen hevði bjargað við hondini á strikuni og Eli Hentze skoraði upp á brotsparkið. Tá var væntandi, at B71 trýstið skuldi gerast upp aftur stórrí, men KÍ við 10 monnum reið stormin av. Teir fingi snaraløpsmøguleikar, og tað var eisini týðiligt, at teir hava tikið við læru úr sjónvarpinum, hvussu tíðin skal dragast út.

Hvørki Allan ella Kurt Mørkøre hava enn ta styrki, sum teir kunnu fáa, men tað var ikki minst í endaspurtinum eyðsýnt, at teirra stóru royndir vóru kærkomin hjálpar.

Nemus N. Djurhuus (gott avrik) legði nakað aftur at, men tá hann bríkslaði fyri síðstu ferð, mundi ovfarakætið hjá klaksvíkingum ongan enda tikið. Um teir eru komnir fyri seg, fáa vit at síggja sunnudagin, tá teir á heimavølli skulu vísa áskoðarunum, at tað enn eru knotir í 90 ára gamla Klaksvíkar Ítróttarfelag.

KÍ, hjartaliga tillukku við sigrinum í finaluni um Løgmannsteypið 1994!

-nn-

Allan Simonsen ovfarin av leikferðini

Nú er tað mest sum gerandiskostur, at Allan Simonsen vitjar í Føroyum. Hann sá báðar semifinalurnar í kappingini um lögmannsteypið, men hetta mundi vera besta fót bóltspælið og mesti áskoðararómur, hann hevur sæð í Føroyum. So er at vóna, at tað eisini verður at síggja á Svagaskarði, tá gríkkar koma at vitja.

Allan kom á miðdegi í fyrradagin, og gjáramorgunin fór hann av aftur landinum niður til Vejle, har hann seinnapartin í gjár skuldi royna at pumpa lív í aftur leikararnar, so teir í vikuskiftinum kunnu reisa seg, eftir at hava tapt 6-0 móti Esbjerg í steypakappingini týskvöldið. Millum áskoðararnar var føroyski U 16 hópurin, sum luttekur í NM kappingini har á leið.

Tað var ræðuligt. Vit komu aftur um 1-0 beinanvegin, so varð ein av okkara ríkin av vølli, og so fór alt í uppløysn. Vit noyðast at gloyma hatta, og so fylgja góða byrjanini í landskappingini upp. Vejle vann sunnudagin 4-0 móti Horsens.

Saman við hjálparvenjaranum, Peturi Simonsen, fylgdi Allan Simonsen væl við í Gundadali:

-Eg var serliga ovfarin av, at leikferðin var so høg alla tíðina. Tað hevði er ikki roknað við, tí tú skalt minnst til, at liðini hava havt dystarsteðg síðani síðst í juni.

-Dysturin var annars merktur av at vera steypadystur, har alt skal gerast av. Úrslitinum var eg ikki so kløkkur av, soleiðis sum dysturin myndaðist. B71 legði harðliga fyri, men tá teir ikki skoraðu undir stóra trýstinum fyrstu løtuna, og dysturin myndaðist upp á treytirnar hjá KÍ, so var tað væntandi, at tað fór at ganga soleiðis.

Landsliðsevnini

Fimm leikarar, sum vóru við Allani Simonsen á venjingarlegu í Eysturriki, vóru á vøllinum mikukvöldið: Jákvart Mikkelsen, Allan Mørkøre, Jan Joensen og Arnhold Joensen úr KÍ og Torbjørn Jensen úr B71. Jan Andreassen hevur eisini verið í landsliðshópinum, men hann

var leikbannaður mikukvöldið.

Landsliðsleikarar stóðu seg væl. Í mun til tað, vit hava sæð fyrr í ár, stóð Arnhold Joensen sterkur í myndini, serliga 2. hálvleik, tá hann leikti tað besta, hann hevur víst síðani KÍ vann FM heitið í 1991. Jan Joensen var við í nógva hjá KÍ undan steðginum.

Allan Simonsen segði einki um einstakar leikarar, men vit gita, at hann umframt omanfyri nevndu hevur havt vakið eyga við John Hansen og Kurt Mørkøre. Felags fyri teir báðar er, at teir ikki eru í fullgóðari venjing, men teir hava møguleikar í sær til meiri.

Framtíðin

Komandi vikurnar fer landsliðsvenjarin at hyggja at føroysku liðunum í Europa Cup.

At liðini eru so nógva upphongd ber við sær, at tað ber ikki til at samlað landsliðið til venjingar komandi vikurnar. Bæði FSF og Allan Simonsen halda tað vera týðningar-

mikið, at landsliðið fær ein dyst síðst í hesum mánaðinum, har teir fáa roynt liðið, sum skal spæla móti Grikkalandi. Tað verður arbeiði við spurninginum, men einki er avgjørt. Skulu vit gita, so kann hugsast, at mótsæðuliðið verður Vejle, um ikki annað hóskaði lið fæst til Føroyar.

-nn-

Friðarligt í steypabýnum

Hóast rómurin á klaksvíkingum var ógiligur, fekk alt friðarliga fyr seg norðuri í Klaksvík mikukvöldið.

Nógva fólk var í býnum, tá ið Smyril var komin aftur úr Havni, og hornorkestrið spældi til langt út á kvöldið.

elj

Finalan um »Løgmannsteypið« '94

Spæld mikukvöldið 3. august 1994 kl. 19.00 á vøllinum í Gundadali

KÍ-B71 2-1 (1-0)

1-0: Jákvart Mikkelsen (br.)

2-0: Arnhold Joensen

2-1: Eli Hentze (br.)

Dómari: Nemus N. Djurhuus

Linjuverjar: Andreas Poulsen, Oddmar Andreassen

Fjórði dómari: Niklas á Liðarenda

1.800 gjaldandi áskoðarar

KÍ: Jákvart Mikkelsen - Harley Bertholdsen, Sámali Eyðfinn Poulsen, Kurt Mørkøre, Allan Joensen, Pól Juul Vilhelmsen - Allan Mørkøre, Jan Joensen, John Hansen - Arnhold Joensen (Aksel Johannesen, 86.), Eyðun Klakkstein

Venjar: Sverri Jacobsen

B71: Valdemar Novisci - Rúni í Soyli (Jógvan Jón Petersen, 68.), Ib Mohr Olsen, Niclas Joensen, Bjarki Mohr - Jóan Petur Clementsen, Páll á Reynatúgvu, Pjotr Krakowski, Sofus Clementsen - Eli Hentze, Torbjørn Jensen

Venjar: Pjotr Krakowski

KARMARNIR FASTIR

Finalan um lögmannsteypið er vorðin ein stórhendring í føroyska fót bóltspælinum. Einki er at ivast í, at tað fyrst og fremst er møguleikin fyri altjóða lutluku og tær um 400.000 krónurnar, sum fella steypavinnararnar í sum í tí sambandinum, og eru týðningarmikið fyri feløgini, men tað er áhugavert, at ítróttarliga og fyrireikarliga síðan tykist fáa alt stórri leiklut.

Liðini taka uppávuna í ramasta álvara, stórt fyrireikarararbeiði verður gjørt, flestu av teimum seks finalunum hava verið undirhaldandi, og hýrurin millum áskoðararnar, sum altíð eru nógva, er góður.

FSF hevur ábyrgdina av

dystinum, og teir royna at leggja fastar karmar um fyrireikingarnar. T.d. verða bý- og bygdaráðslimir úr kommununum, finaluliðini koma úr, bodnir til dystin, umboð fyri Tórshavnar kommunu eru til staðar hvørja ferð, og sjálvsagt er lögmaður eisini til staðar.

Hesa ferð vóru nógva klaksvíkingar at síggja millum tey finu. Umframt býráðsformannin, Jógvan við Keldu, vóru í minsta lagi átta aðrir býráðslimir av teimum í alt ellivu. Ein teirra er Torleif Sigurbson, FSF formaðurin.

Fyri Tórshavnar býráð mætti varabýráðsformaðurin, Kristianna Rein, ið er ættað úr Klaksvík, og fyri

løgmann mætti Finnogi Ísakson, varalögmaður, ið er ættaður úr Klaksvík.

Bygdarráðsformaðurin á Sandi, Eyðun Viderø, var til staðar saman við øðrum lokalpolitikkarum úr Sandoyinni.

FSF eigur heiður uppiboman fyri góða fyrriskipan. Havnar Hornorketur setti dám á, m.a. spældu teir undan tjóðsanginum lagið til »Ver tú hjá mær«, sum vanliga verður spælt undan pokalfinaluni á Wembley. Synd at klaksvíksáskoðararnir ikki vóru komnir tá. Teir komu í síðstu løtu, tí Smyril var eitt sindur seinkaður av nógva fólkinum.

-nn-